

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, declarat de către inculpatul

Mititelu Oleg Ion, născut la 25 aprilie 1974, originar din r-l Cahul, domiciliat în s. Lunga, r-l Florești.

1. *Examinat în prima instanță: 06.02.2013-01.03.2013*

2. *Examinat în instanța de apel: 21.03.2013-15.04.2013*

3. *Examinat în instanța de recurs: 02.07.2013-11.09.2013*

CONSTATĂ:

1. Prind sentința Judecătoriei militare mun. Chișinău din 01 martie 2013, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Mititelu O.I. a fost condamnat în baza:

- art. 370 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 375 unități convenționale;

- art. 332 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 370 u.c.

Conform art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, amenda în mărime de 375 u.c., fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, conform art. 78 alin. (2) Cod penal.

Mititelu O.I. a fost obligat să achite amenda în termen de o lună, de la ziua intrării sentinței în vigoare.

2. Potrivit sentinței, Mititelu O.I. îndeplinește serviciul militar prin contract în cadrul Armatei Naționale a RM din anul 1991. Prin ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 1 - 065 din 20 mai 2010 a fost numit în funcția de comandant al Bazei de Aviație „Decebal”.

Exercitând funcția nominalizată, locotenent-colonel Mititelu O.I., conform prevederilor art.17 al Legii "Cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei", art. 5 alin. (2) al Legii „Cu privire la statutul militarilor” și art. art. 8, 41, 48, 49 ale Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale RM, permanent se consideră în îndeplinirea obligațiilor de serviciu, prin urmare, fiind reprezentant al puterii de stat, abilitat cu autoritate deplină asupra subordonaților și cu responsabilitate personală în fața legii pentru toate aspectele

vieții și activității unității militare și fiecărui militar în parte, adică șef, persoană cu funcție de răspundere și persoană publică.

În virtutea situației sale de serviciu, conform prevederilor art. art. 14, 15 pct. 2), 3), 53, 56, 116 pct. 1 lit. c), pct. 3 lit. a), pct. 4, pct. 8 lit. b) ale Regulamentului Serviciului Interior al FA ale RM și Cap. I lit. d) din Fișa funcției la statele de organizare nr.3/103 a comandantului Bazei de Aviație, aprobată la 15.02.2010 de comandantul Comandamentului Forțelor Aeriene, Mititelu O.I. era obligat: ...să respecte și să îndeplinească prevederile Constituției și ale legilor RM; să respecte prevederile regulamentelor militare; să cunoască ferm legile cu privire la activitatea sa de serviciu și prevederile regulamentelor militare și să ceară de la subordonați respectarea lor, să acționeze în strictă concordanță cu ele; să emită ordinele sale în strictă corespundere cu cerințele legilor și regulamentelor militare; să asigure executarea de către efectiv a obligațiilor ce îi revin; să ofere personal exemplul de educație, de atitudine sânguincioasă față de serviciu; să mențină în permanență o disciplină militară strictă și o stare moral - psihologică sănătoasă, în cadrul efectivului...". Însă, încalcând aceste prevederi legale, Mititelu O.I. a comis abuzul de putere, abuzul de serviciu și falsul în acte publice, în următoarele împrejurări:

Astfel, la 02 mai 2012, plutonierul Gheiceanu Alexandru Sergiu, militar în serviciul prin contract, urmărind scopul de eschivare de la serviciul militar, pentru a pleca la muncă în Federația Rusă, s-a adresat către Mititelu O.I. cu rugămintea de a-i permite aflarea neîntemeiată în afara atribuțiilor de serviciu și a unității militare, pe o perioadă de circa 2 luni de zile.

În continuare, Mititelu O.I., abuzând de situația sa de serviciu și de putere, i-a permis lui Gheiceanu A.S. aflarea neîntemeiată în afara unității militare și deplasarea după hotărârile țării, cu includerea în perioada necesară de circa 2 luni de zile, a concediului obligatoriu pentru anul 2012, de 35 zile, totodată indicându-i să depună un raport în acest sens, către comandamentul unității militare.

În perioada 03 mai - 27 iunie 2012, Gheiceanu A.S. s-a aflat după hotărârile RM, dintre care de la 24 mai până la 27 iunie 2012, prin ordinul de zi nr.97 din 22.05.2012 al comandantului u/m, s-a considerat a fi în concediu obligatoriu pe termen de 35 zile, iar restul 21 zile s-a considerat prezent la serviciu în Baza de Aviație, cu îndeplinirea atribuțiilor corespunzătoare.

În afară de aceasta, la 10 octombrie 2012, intru tănuirea cazului de aflare ilegală a lui Gheiceanu A.S., în afara unității militare și locului de serviciu, Mititelu O.I., abuzând de situația sa de serviciu, ilegal a ordonat subalternului său, Gheiceanu A.S., să scrie 2 rapoarte în adresa comandamentului superior al unității militare, cu datele anterioare de 02.05.2012 și respectiv 11.05.2012, prin care ar solicita 2 concedii pe starea familială a câte 10 zile fiecare, de la 04.05.2012 până la 13.05.2012 și de la 14.05.2012 până la 23.05.2012, ceea ce a fost executat.

Apoi, Mititelu O.I. le-a ordonat maiorului V. Ivasico și căpitanului A. Bujac, care sânt superiorii lui Gheiceanu A.S., să avizeze pozitiv aceste rapoarte cu date din urma, precum că și ei fac demers de acordare a concediilor solicitate, conform ordinii stabilite în cazurile de acest gen.

Ulterior, Mititelu O.I. prezentând aceste rapoarte în Secția personal Stat Major al Bazei de Aviație „Decebal”, a dat ordin ilegal locotenentului-major M. Haruța, de a înregistra rapoartele în cauză cu datele corespunzătoare din luna mai 2012, și de a le include în Dosarul cu rapoartele militarilor, cu modificarea înscrisurilor necesare din Registrul de evidență a rapoartelor în cauză, iar sergentului N. Bordea, de a înscrie date vădit false în textul ordinelor de zi ale comandantului u/m corespunzătoare, emise la 03-24 mai 2012, precum că Gheiceanu A.S. în perioada 04-13 mai 2012 s-a aflat în concediu pe starea familială pe termen de 10 zile, după ce s-a întors la timp din concediu la serviciu pe data de 14 mai 2012, apoi în perioada 14-23 mai 2012 iarăși s-a aflat în concediu pe starea familială, pe termen de 10 zile, după ce s-a întors la timp din concediu la serviciu la 24 mai 2012, cerințe care au fost executate întocmai.

În rezultatul acestor acțiuni, Gheiceanu A.S. neîntemeiat s-a considerat a fi legal în afara unității militare, în perioada 04 - 23 mai 2012, în concedii pe starea familială, iar pe data de 03 mai 2012, ca fiind prezent la serviciu, fapt care a determinat achitarea acestuia a salariului de funcție pentru perioada în cauză de 2517.92 lei.

Prin acțiunile sale, Mititelu O.I. a cauzat daune considerabile intereselor de serviciu, exprimate prin aflarea ilegală în afara unității militare a lui Gheiceanu A.S. pe parcursul la 21 zile, subminarea autorității comandantului Bazei de Aviație „Decebal” în fața subalternilor și ordinii de efectuare a serviciului militar, inclusiv și intereselor statului, care s-a exprimat prin achitarea neîntemeiată a salariului de funcție lui Gheiceanu A.S., pentru perioada 03 - 23 mai 2012, adică un prejudiciu material în mărime de 2517.92 lei.

Tot el, Mititelu O.I., urmărind scopul tănuirii cazului de aflare ilegală a lui Gheiceanu A.S. în afara u/m și locului de serviciu în perioada 03 - 23 mai 2012, din interes personal, exprimat prin crearea impresiei, precum că în u/m nu au avut loc abuzuri de putere și de serviciu din partea sa sau alte încălcări de disciplină militară, la 10 octombrie 2012 a dat subalternilor săi ordine ilegale de a falsifica și a înscrie date vădit false în documentele de evidență a efectivului (ordinele de zi ale comandantului u/m, rapoartele militarilor privind solicitarea acordării concediilor pe starea familială, cu avizarea acestora, registrul de evidență a rapoartelor militarilor Bazei de Aviație), precum că Gheiceanu A.S., în perioada 04-13 mai 2012 s-a aflat în concediu pe starea familială pe termen de 10 zile, după ce s-a întors la timp din concediu la serviciu pe data de 14 mai 2012. Apoi în perioada 14-23 mai 2012 iarăși s-a aflat în concediu pe starea familială pe termen de 10 zile, după ce s-a întors la timp din concediu la serviciu pe data de 24 mai 2012, ceea ce subalternii lui și-au îndeplinit întocmai.

Ca rezultat, la 10 octombrie 2012, au fost falsificate documentele oficiale:

- raportul plutonierului Gheiceanu A.S. din 02.05.2012, privind acordarea concediului pe starea familială pe termen de 10 zile, ele pe data ele 04.05 2012 până la data de 13.05.2012, avizat de comandantul interimar al D.T.D.E.A. căpitan A.Bujac și loțiitorul interimar al comandantului u/m -inginer șef V.Ivasico, înregistrat în Secția Al personal Stat Major al Bazei de Aviație „Decebal” cu nr.382 din 02.05.2012 și aprobat de locotenent-colonelul Mititelu O.I. în aceeași zi; - raportul plutonierului Gheiceanu A.S. din 11.05.2012, privind acordarea concediului pe starea familială pe termen de 10 zile, de pe data de 14.05 2012 până la data de 23.05.201.2, avizat de comandantul interimar al DTDCA căpitan A.Bujac și loțiitorul interimar al comandantului u/m - inginer șef V.Ivasico, înregistrat în Secția A 1 personal Stat Major al Bazei de Aviație „Decebal” cu nr.4(5) din 11.05.2012 și aprobat de Mititelu O.I. în aceeași zi.

În documentul oficial - Registrului de evidență a rapoartelor efectivului Bazei de Aviație pe anul 2012, au fost înscrise date vădit false: - sub nr.nr.382 și 405 din 02.05.2012 și respectiv 11.05.2012, privind înregistrarea rapoartelor plutonierului Gheiceanu A.S. de acordarea a concediilor pe starea familială;

În documentele oficiale - ordinele de zi ale comandantului Bazei de aviație, au fost înscrise date vădit false: - în ordinul nr.84 din 03.05.2012, § 3 a fost inclus pct.2), privind acordarea lui Gheiceanu A.S. a unui concediu pe starea familială pe termen de 10 zile, de la 04.05.2012 până la 13.05.2012; - în ordinul nr.91 din 14.05.2012, § 2 - a fost inclus pct.8), privind sosirea plutonierului A.Gheiceanu din concediul familial și intrarea în exercițiul funcției începând cu 14.05.2012, § 3 - a fost inclus pct.3), privind acordarea plutonierului A.Gheiceanu a unui concediu pe starea familială pe termen de 10 zile, de la 14.05.2012 până la 23.05.2012; - în ordinul nr. 97 din 22.05.2012, § 3 pct. 2 a fost radiat privind acordarea plutonierului A. Gheiceanu a concediului obligatoriu pe termen de 35 zile, de la 24.05.2012 până la 27.06.2012; - în ordinul nr.99 din 24.05.2012, § 2 - a fost inclus pct.3), privind sosirea plutonierului A.Gheiceanu din concediul familial și intrarea în exercițiul funcției începând cu 24.05.2012, § 3 - a fost inclus pct.3), privind acordarea plutonierului A.Gheiceanu a concediului obligatoriu pe termen de 35 zile, de la 24.05.2012 până la 27.06.2012. În final ordinele de zi nr. 84, 91 și 97 ale comandantului Bazei de Aviație „Decebal”, cu date false au fost semnate de către Mititelu O.I., contrasemnate de șeful statului major și ofițerul pe probleme juridice a Bazei de Aviație, care ne știind despre intențiile criminale ale lui Mititelu O.I., au fost duși în eroare iar ordinul de zi nr.99, cu date false, a fost semnat de comandantul interimar al Bazei de Aviație, locotenent-colonel Liviu Gherman, contrasemnat de șeful interimar al statului major și ofițerul pe probleme juridice a Bazei de Aviație, care de asemenea ne știind despre intențiile criminale ale lui Mititelu O.I., au fost duși în eroare."

Acțiunile inculpatului Mititelu O.I., au fost calificate în baza:

- art. 370 alin. (1) Cod penal – *abuzul de putere și de serviciu, de către șef și persoană cu funcție de răspundere, care a cauzat intereselor de serviciu daune în proporții considerabile;*

- art. 332 alin. (1) Cod penal – *înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, din interes personal.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Mititelu O.I., să-i fie aplicată pedeapsa:

- în baza art. 370 alin. (1) Cod penal, 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de genul celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunilor pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de genul celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunilor pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 2 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de genul celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunilor pe un termen de 4 ani.

Cu suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat blîndețea pedepsei, și anume înlăturarea neîntemeiată a pedepsei complementarea prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod penal, deoarece instanța eronat a invocat ca circumstanțe atenuante: contribuirea activă la descoperirea infracțiunilor și recuperarea benevolă a pagubei, fapte care în realitate nu au avut loc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea pedepsei complementare, și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, stabilindu-i inculpatului Mititelu O.I., în baza art. 370 alin. (1) Cod penal, amendă în mărime de 375 u.c., și în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, amendă în mărime de 370 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Ministerul Apărării pe un termen de 3 ani, iar conform art. 84 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, amendă în mărime de 375 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Ministerul Apărării pe un termen de 3 ani. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sînt admisibile și sînt apreciate conform prevederilor articolului 101 CP. În acest

context, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței.

În opinia instanței de apel, starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe și verificate în instanța de apel, astfel, este corectă calificarea infracțiunilor reținute în sarcina inculpatului.

În atare situație, instanța de apel este solidară cu concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute în baza art.art. 370 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, prin interpretarea prevederilor articolelor 7, 61, 75, 78 Cod penal raportate la circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunilor săvârșite, a considerat oportună aplicarea pedepsei complementare inculpatului. Prin urmare, sentința în partea pedepsei complementare este ilegală și neîntemeiată.

Cererea apelantului privind aplicarea închisorii, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în opinia instanței de apel nu este argumentată din punct de vedere juridic.

5. Decizia este contestată cu recurs de către inculpat, în care se solicită casarea parțială a acesteia, cu menținerea sentinței, când apelul a fost greșit admis, invocând posibilitatea legală a instanței de a înlătura pedeapsa complementară, deoarece inculpatul fiind la finele carierei sale militare, în cazul aplicării pedepsei complementare, după 20 ani de serviciu militar, poate rămâne fără pensie.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul consideră decizia instanței de apel neîntemeiată numai în partea stabilirii pedepsei complementare, astfel, în privința calificării acțiunilor inculpatului Mititelu O.I. în baza art. 370 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs nu se va expune.

Colegiul constată că, instanța de apel a apreciat corect că prima instanță a motivat legal aplicarea pedepsei principale, cu ce instanța de apel a fost solidară, punând la bază circumstanțele stabilite și relevate cu privire la aplicarea amenzii în quantumul stabilit.

Totodată instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a admis apelul procurorului, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire

la pedeapsa complementară, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 78 Cod penal, și anume nu există temei legal pentru a nu fi aplicată pedeapsa complementară. Concluzia primei instanțe în partea respectivă nefiind motivată.

Analizînd conținutul sentinței, instanța de apel întemeiat a constatat că prima instanță, în principal, a motivat categoria și măsura pedepsei principale, însă nu a constatat circumstanțe atenuante în vederea înlăturării pedepsei complementare obligatorii, potrivit legii.

Sanțiunea art. 370 alin. (1) Cod penal, prevede în ambele cazuri a pedepsei principale aplicarea pedepsei complementare - cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Sanțiunea art. 332 alin. (1) Cod penal, prevede în ambele cazuri a pedepsei principale - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani. Deci, în cazul dat, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate este obligatorie.

Conform prevederilor art. 78 alin. (2) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvîrșirea infracțiunii, pedeapsa complementară, prevăzută de lege pentru infracțiunea săvîrșită, poate fi înlăturată.

Luînd în considerație prevederile legale menționate, instanța de apel în opinia instanței de recurs, corect a stabilit, că instanța de fond în mod greșit nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie, prevăzută în sancțiunea normei penale speciale, atîta vreme cît în considerentele sentinței nu se face referire, în mod nemijlocit, la reținerea circumstanțelor și temeiurilor ce ar justifica înlăturarea pedepsei respective.

În cazul în care aplicarea pedepsei complementare este prevăzută în mod obligatoriu de textul legii, instanța trebuia s-o aplice și, după motivarea corespunzătoare, s-o înlătore în temeiul art. 78 alin. (2) Cod de procedură penală. Mai mult ca atît, Colegiul reține că din conținutul alin (2) art. 78 rezultă că instanța „poate” dispune înlăturarea pedepsei complementare. Deci, înlăturarea pedepsei complementare nu este obligatorie pentru instanță ci este una din soluțiile pe care instanța o poate aplica la discreția sa.

Astfel, raportînd contextul legii vizate la conținutul sentinței, în opinia instanței de recurs, instanța de apel just a remarcat faptul că prima instanță aplicînd pedeapsa principală inculpatului, neîntemeiat nu a aplicat pedeapsa complementară obligatorie, prevăzută de lege.

Rezumînd cele menționate, Colegiul consideră că argumentul recurentului privind faptul că, în cazul aplicării pedepsei complementare va rămîne fără pensie, nu este suficient pentru a înlătura pedeapsa complementară.

În recursul ordinar declarat de inculpat, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizând cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constată că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Însă Colegiul consideră că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Față de considerentele ce preced, în opinia instanței de recurs, nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 pct. 10) Cod de procedură penală, cu referire la aplicarea pedepsei individualizate contrar prevederilor legale, nu este incident în cauză. Astfel, avînd în vedere că prin infracțiunile săvîrșite inculpatul a adus prejudicii considerabile bunei desfășurări activității Bazei de Aviație „Decebal”, pe care o conducea, deținînd gradul militar de locotenent-colonel, a subminat esențial spiritul moral-psihologic al efectivului militar din subordonare, precum și a afectat grav noțiunea de ofițer al Armatei Naționale, instanța de apel a fost îndreptățită să aplice pedeapsa complementară de privare a dreptului de a ocupa funcții în Ministerul Apărării pe un termen de 3 ani.

În cele din urmă, Colegiul constată că, temei pentru înlăturarea pedepsei complementare obligatorii nu se constată, și pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atît principiului proporționalității, cît și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Astfel, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2013, declarat de către inculpatul **Mititelu Oleg Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 septembrie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Petru Ursache
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă